

ทำไมวันนี้เราคาทอลิกยิ่งต้อง สวดสายประคำทุกวันต่อไป?

คุณพ่อจรัล ทองปิยะภูมิ

ปี 2017 เป็นปีครบรอบหลายเหตุการณ์สำคัญๆ เราคาทอลิกฉลองครบรอบ 100 ปีการประจักษ์ของแม่พระที่ฟาติมา แต่ 2017 ยังเป็นปีครบรอบ 100 ปีระบอบคอมมิวนิสต์ที่ได้สังหาร ทรมาน หรือเบียดเบียนคนมากกว่า 100 ล้านคนทั่วโลก 2017 ยังเป็นปีครบรอบ 500 ปี ของมาร์ติน ลูเธอร์ ที่นำ

การหลงผิดครั้งใหญ่มาสู่คริสตชนบางกลุ่ม และนำการแบ่งแยกมาสู่คริสตศาสนิกชน และยังเป็นปีครบรอบ 300 ปี ของการเกิดลัทธิฟรีเมซอนที่นำความเสียหายใหญ่หลวงมาสู่สังคมมนุษย์อีกด้วย

เมื่อวันที่ 15 กย 2017 พระคาร์ดินัลซาราห์ สมณมนตรี สมณะกระทรวงพิธีกรรมและศีลศักดิ์สิทธิ์ ได้สรุปสถานะการณ์ปัจจุบันได้เป็นอย่างดีว่า “ในโลกรปัจจุบันที่มีการลุกลามของเชื้อร้ายของ ‘การก่อการร้ายที่ไม่นำพาถึงพระเจ้า’ การรุกเพิ่มขึ้นของ ‘โลกนิยม’ และ ‘วัฒนธรรมแห่งความตาย’ ที่คืบคลานเข้ามา...ถ้าความกระตือรือร้น ในการเผยแผ่ธรรมของพระศาสนจักรลดถอยลงในยุคสมัยของเรา ถ้าการเป็นประจักษ์พยานของคริสตชนกลับอ่อนแรงลงในโลกที่ไร้พระเจ้ายิ่งที่ยิ่งมากขึ้นนี้ ถ้าโลกเราได้พยายามลืมนะพระเจ้า บางทีนี่อาจจะเป็นเหตุเพราะว่า เราผู้ที่ควรเป็น ‘แสงสว่างส่องโลก’ (มธ 5:14) ยังไม่ได้เข้าถึงจุดสูงสุดที่กิจกรรมของพระศาสนจักรต้องมุ่งสู่ นั่นอย่างเท่าที่ควร หรือยังไม่ได้ตัดดวงอย่างลึกซึ้งเพียงพอจากต่อธารอันเป็นแหล่งที่มาของพลังทั้งหมดของพระศาสนจักร จนสามารถนำทุกคนให้ดื่มด่ำกับ ‘น้ำพุที่นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์’ (ยน 4:14)” “วัฒนธรรมแห่งความตาย” ที่พระคาร์ดินัลเอ่ยถึงเป็นคำจากพระตำราสของสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอลที่ 2 ในพระสมณสาสน์ “ข่าวดีเรื่องชีวิตมนุษย์” (Evangelium Vitae) ซึ่งมีได้หมายถึงเพียง การรุกราน และการทำแท้ง เท่านั้น แต่ยังหมายถึง การก่อการร้าย สงคราม การประหารชีวิต การคุมกำเนิด การใช้ถุงยางอนามัย การทำหมัน โคลนนิ่ง กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ และการหย่าร้าง สิ่งเหล่านี้นำไปสู่การไม่เห็นคุณค่าของชีวิต และการทำลายชีวิต จึงเป็นสาเหตุของการทวีคูณของบาปและความมิดน่านับประการในสังคมปัจจุบัน ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าพระคาร์ดินัลได้สรุปปัญหาโลกปัจจุบันได้อย่างชัดเจนและครอบคลุม พร้อมเสนอทางออกด้วยการภาวนาในพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ ยิ่งยุคสมัยใดมีวิกฤติที่พระศาสนจักรต้องเผชิญมากเท่าใด คริสตชนคาทอลิกก็ยิ่งต้องภาวนาเข้มข้นมากขึ้นเท่านั้น

ย้อนกลับไปในปี 1208 ขณะที่นักบุญตอมินิกกำลังต่อสู้กับความหลงผิดของลัทธิอัลบีเจนส์อยู่ ลัทธินี้เชื่อว่าพระเยซูเจ้าเป็นพระเจ้าที่เพียงแต่ปรากฏองค์เป็นมนุษย์เท่านั้น และไม่เชื่อในการกลับคืนชีพของร่างกายเพราะกายถูกสร้างโดยปีศาจ นักบุญตอมินิกได้ภาวนาและร้องทุกข์เรื่องการต่อสู้กับลัทธิอัลบีเจนส์อย่างไม่รู้ได้ผลต่อแม่พระ พระนางได้ประจักษ์มาสอนการสวดสายประคำ ตรัสว่า “เหตุที่เธอทำงานไม่รู้ได้ผล เพราะเธอกำลังทำงานบนดินแห้งที่ขาดน้ำค้างแห่งพระพรหทาน เวลานี้พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะหลั่ง ‘ฝนอันอุดม’ แห่งสายประคำ จงเทศน์สอนการสวดสายประคำ ซึ่งเป็น ‘บทเพลงสดุดี

ของแม่' ประกอบด้วย บทวันทามารีย์ 150 บท และบทข้าแต่พระบิดา 15 บท แล้วเธอจะได้รับผลเก็บเกี่ยวอย่างอุดมสมบูรณ์”

ต่อมาในปี 1460 ขณะที่พระศาสนจักรกำลังต่อสู้กับความหลงผิดของลัทธิฟลาเจลลันเตส พระเยซูเจ้าได้ทรงประจักษ์แก่ บัญราตี อาลัน นักบวชตอมินิกันคนหนึ่ง ทรงสอนเขาว่า “เธอได้ตรึงกางเขนเรามาก่อนด้วยบาปของเธอ...เวลานี้เธอกำลังตรึงกางเขนเราอีกครั้ง เพราะเธอมีความรู้ความเข้าใจมากมายเกี่ยวกับสายประคำของพระแม่ แต่เธอไม่นำพาที่จะเทศน์สอนเรื่องสายประคำ” พระแม่เองก็ได้ทรงประจักษ์แก่บุญราตี อาลัน สอนว่า “เวลาที่เธอสวดสายประคำ เทวทูตทั้งหลายต่างชื่นชมยินดี พระตรีเอกภาพทรงพอพระทัย และแม่เองมีความปลอบปลื้มมากกว่าที่เธอจะนึกคิดได้ ต่อจากบุญฆามิสซา ไม่มีอะไรในพระศาสนจักรที่แม่รักเท่ากับสายประคำ”

ต่อมาในปี 1569 ขณะที่พระศาสนจักรกำลังต่อสู้กับลัทธิอัลเบเจนเซส สมเด็จพระสันตะปาปานิโคลัสที่ 5 ผู้ทรงเป็นนักบวชตอมินิกันคนหนึ่ง ได้ทรงออกสารตราพระสันตะปาปา “Consueverunt Romani Pontifices” เพื่อเผยแพร่การสวดสายประคำทั่วพระศาสนจักร พระองค์ทรงอ้างอิงถึงนักบุญตอมินิกผู้ได้เผยแพร่วิธีสวดภาวนาแบบง่ายๆ นี้ ที่ทุกคนปฏิบัติได้ และที่สร้างศรัทธาอย่างครบครัน สายประคำเป็นเพลงสวดของพระนางพรหมจารีมารีย์ ที่พระนางได้รับการสวดดีด้วยคำทักทายของเทวทูตข้า 150 จบ ตามแบบจำนวนบทสวดของดาวิด พร้อมกับบทภาวนาของพระเยซูเจ้า และการรำพึงชีวิตทั้งหมดของพระองค์ จึงนับเป็นวิธีภาวนาที่สมบูรณ์แบบ สารตราฉบับนี้ทำให้สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอที่ 5 ได้รับขนานนามว่า “พระสันตะปาปาแห่งสายประคำ” การออกสารตราฉบับนี้เกิดขึ้นหลังการเหตุการณ์วิกฤติครั้งประวัติศาสตร์ของคริสตศาสนา เมื่อปี 1571 ได้เกิด “สงครามเลปันโต” เป็นสงครามทางทะเลครั้งใหญ่ระหว่างกองทัพเรือเตอร์กที่ต้องการยึดครองยุโรปกับกองทัพเรือ “พันธมิตรศักดิ์สิทธิ์” ที่พระสันตะปาปาทรงเป็นผู้รวมพล พระองค์ทรงขอให้ยุโรปทั้งหมดสวดสายประคำ และที่โรมมีการภาวนาต่อแม่พระตลอด 40 ชั่วโมงของการทำศึก แม้แสนยานุภาพของกองทัพเตอร์กจะทิ้งห่างฝ่ายพันธมิตร เรือเกือบ 300 ลำของข้าศึกได้ถูกฝ่ายพันธมิตรทำลายหรือยึดได้ ชัยชนะในวันที่ 7 ตุลาคม ทำให้พระสันตะปาปาทรงประกาศวันนั้นเป็นวันฉลอง “พระมารดาแห่งชัยชนะ” ซึ่งต่อมาเปลี่ยนเป็นวันฉลอง “พระมารดาแห่งสายประคำ”

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา สมเด็จพระสันตะปาปาอีกหลายพระองค์ได้ตรัสสอนเกี่ยวกับสายประคำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอที่ 13 ผู้ได้รับขนานนาม “พระสันตะปาปาแห่งสายประคำ” เช่นกัน พระองค์สอนเกี่ยวกับสายประคำในพระสมณสาสน์ 11 ฉบับ พระสมณสาสน์ “October Mense” สอนว่า “เราเชื่อได้ว่าพระราชินีแห่งสวรรค์ทรงประทานประสิทธิผลพิเศษสำหรับการวอนขอด้วยการสวดสายประคำ เหตุด้วยเป็นพระนางเองที่ทรงให้กระแสน้ำและคำแนะนำแก่นักบุญตอมินิก ให้ริเริ่มและเผยแพร่กิจศรัทธาสายประคำ...การสวดลูกประคำเป็นการถวายเกียรติแด่แม่พระที่มีพลานุภาพสูงสุดและเป็นที่ยอมรับมากที่สุดของพระแม่” สมเด็จพระสันตะปาปาเคลเมนต์ที่ 8 ทรงสอนเกี่ยวกับสายประคำในสารตราพระสันตะปาปาถึง 19 ฉบับ ใน “Dominici gregis” พระองค์ทรงสอนว่าความศรัทธาต่อแม่พระเป็นรากฐานสำหรับพระศาสนจักร และทรงยืนยันข้อความเชื่อในความปรีชาญาณของพระนาง สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอที่ 10 ทรงย้ำเช่นเดียวกันว่า “สายประคำเป็นการภาวนาที่งดงามที่สุด อุดมด้วยพระพรสูงสุด ในบรรดาบทภาวนาทั้งหลาย สายประคำเป็นที่ยอมรับต่อดวงหทัยของพระนางมากที่สุด” สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอที่ 11 ตรัสว่า “สายประคำเป็นอาวุธทรงอานุภาพในการขับไล่ปีศาจและไม่ตกในบาป...อย่าให้วันใดผ่านไปโดยไม่สวดสายประคำ ส่วนสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์นปอลที่ 2 ได้ตรัสสอนว่า “อาศัยสายประคำสัตบุรุษได้รับพระพรมหานอันอุดมจากพระหัตถ์ของพระมารดาของพระผู้ไถ่”

นอกจากนี้แล้ว มีนักบุญมากมายที่พูดสอนเกี่ยวกับความสำคัญอย่างยิ่งของการสวดลูกประคำ นักบุญ ฟรังซิสเดอซาร์ลส์กล่าวว่า “การสวดสายประคำเป็นวิถีภาวนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด” นักบุญคุณพ่อปีโอสอนว่า “บางคนโง่เขลาขนาดคิดว่าตนสามารถผ่านชีวิตนี้ได้โดยไม่ต้องพึ่งความช่วยเหลือของแม่พระ จงรักพระแม่และสวดสายประคำ เพราะว่าสายประคำเป็นอาวุธในการต่อสู้กับความชั่วร้ายในโลกปัจจุบัน”

มาถึงปี 1917 การประจักษ์ของแม่พระครั้งสำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์ก็ได้เกิดขึ้นที่ฟาติมา พระนางเสด็จมาสนทนากับเด็กเลี้ยงแกะสามคน รวม 6 ครั้ง ในครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม ก่อนเกิด “มหัศจรรย์แห่งดวงอาทิตย์” ต่อน้ามหาชนมากกว่า 70,000 คน บทสนทนาสั้นๆ แต่มีความหมายมาก ระหว่างพระแม่กับลูซีอาที่เกิดขึ้น นี่คือนิทกของลูซีอา:

ลูซีอา: “พระแม่ทรงประสงค์อะไรจากลูก?”

พระแม่: “แม่อยากให้มีวัดที่สร้างถวายแด่แม่ แม่คือพระมารดาแห่งสายประคำ จงสวดลูกประคำทุกวันต่อไป สงครามจะยุติลงในไม่ช้า ทหารจะได้กลับบ้าน”

ลูซีอา: “ลูกมีหลายอย่างที่จะทูลขอพระแม่ ให้รักษาบรรดาคนป่วย และให้บรรดาคนบาปกลับใจ”

พระแม่: “บางคนใช่ บางคนไม่ มนุษย์ต้องแก้ไขชีวิตของตน และขอโทษสำหรับบาปของตน พวกเขาต้องไม่ทำเคืองพระทัยพระเจ้าของเราอีกต่อไป พระองค์ทรงถูกล่วงเกินมากเกินไปแล้ว”

ลูซีอา: “พระแม่ทรงประสงค์อะไรจากลูกอีก?”

พระแม่: “ไม่ แม่ไม่ต้องการอะไรอื่นจากลูกอีกแล้ว”

ลูซีอา: “ลูกก็ไม่ประสงค์อะไรอื่นจากพระแม่อีกแล้วเช่นกัน”

เหมือนคราวที่พระแม่ประจักษ์ที่ลูร์ดส์ พระนางได้ทรงเปิดเผยตนเป็น “พระมารดาปฏิสนธินิรมล” ที่ฟาติมาพระนางได้ทรงเปิดเผยตนเป็น “พระมารดาแห่งสายประคำ” ความปรารถนาของพระแม่คือ “จงสวดลูกประคำทุกวันต่อไป... และอย่าทำเคืองพระทัยพระเจ้าของเราอีกต่อไป... แม่ไม่ต้องการอะไรอื่นจากลูกอีกแล้ว”

ในภายหลัง ซิสเตอร์ลูซีอาได้อธิบายว่าการสวดลูกประคำทุกวันเป็นเงื่อนไขสำคัญที่โลกจะหลุดพ้นสภาพโวลได้ ซิสเตอร์กล่าวว่า “ในยุคสมัยของเราอันเป็นห้วงสุดท้ายนี้ พระนางพรหมจารีย์ผู้ศักดิ์สิทธิ์ยังได้อำนวยประสิทธิผลอันพิเศษต่อการสวดสายประคำ จนถึงขั้นที่ว่า ไม่มีปัญหาใด ไม่ว่าจะยากสักปานไหน ไม่ว่าจะฝ่ายโลกหรือฝ่ายจิต ในชีวิตส่วนตัวของแต่ละคน หรือในครอบครัว ในสังคมโลก หรือในหมู่คณะนักบวช หรือแม้กระทั่งในระดับประเทศและประชาคมโลก ไม่มีปัญหาใดที่ไม่สามารถแก้ด้วยสายประคำ”

ในวันนี้ที่สังคมของเราเผชิญวิกฤติมากมาย เราคาดหวังถึงยังต้องสวดลูกประคำวันทุกวันต่อไป รำลึกเสมอในคำขอของพระมาดาของพระเจ้าที่ตรัสว่า “จงสวดลูกประคำทุกวันต่อไป”